

Breinholt: Det var vel neppe en saa helt urimelig Antagelse, jeg gik ud fra, da Lovforslaget skulde til Behandling her, at dette lille Lovforslag, der saa længe har været under Opsejling, nu vilde gaa glat og uforandret gennem dette Ting, en Opfattelse, som imidlertid allerede ved 1ste Behandling viste sig at være mindre stikholdig, idet der fremkom ikke faa Indvendinger mod adskillige Punkter. I Dag, hvor der foreligger Ændringsforslag, stillede af et æret Medlem, er det fuldstændig sikkert, at hvis disse vedtages, vil Lovforslaget komme til at gaa paa Vandring mellem Tingene. Jeg, der gerne vilde se et Resultat af de mange og lange Forhandlinger om en Lov til Udryddelse af Rotter, vilde meget beklage denne Vandring mellem Tingene, især fordi vi nu ere saa langt fremme i Samlingen. Ingen kan vide, hvad Resultatet vil blive, især da der som bekendt foreligger mange og vigtige Spørgsmaal til Afgørelse, som meget let kunne tage Luften fra dette lille Lovforslag. Paa den anden Side ere de af det ærede Medlem stillede Ændringsforslag saa uskyldige, og jeg turde sige af en saa platonisk Art, at jeg egentlig ikke har fundet noget at indvende imod dem. Kun det, at de vilde frembringe den Vanskelighed, jeg før omtalte, vakte min Betænkelighed. Af den højtærede Indenrigsministers Udtalelse har jeg imidlertid faaet at vide, at der skjuler sig en Realitet i et af dem, nemlig Forslag Nr. 3, der paalægger Kommunalbestyrelserne en Pligt, som ganske sikkert — deri er jeg enig med den højtærede Minister — ikke vil være dem særlig velkommen. Jeg vilde sætte overordentlig Pris paa, at den ærede Forslagsstiller vilde tage Forslagene som Helhed tilbage, for at vi kunde undgaa, at dette lille Lovforslag kom til at vandre frem og tilbage mellem Tingene. De ere jo dog — det tror jeg selv, det ærede Medlem vil indrømme — saa lidet indgribende og af saa rent redaktionel Art, og de ere tilmed, forekommer det mig, paa mange Punkter overflødige. Jeg henstiller derfor til det ærede Medlem, om han ikke kunde overveje Muligheden af at ofre disse Ændringsforslag, der jo i Virkeligheden med en eneste Undtagelse, som jeg har nævnt, nemlig den angaaende Kommunalbestyrelserne, ere af liden Betydning. Jeg henstiller, som sagt, til det ærede Medlem at ofre dem af Hensyn til, at vi dog kunne faa Lovforslaget gennemført.

Johansen: Jeg har ikke ændret den Opfattelse, jeg udtalte ved Sagens 1ste Behandling, nemlig, at det er overflødigt at gøre nogen Forandring i dette lille Lovforslag, saa meget mere, som det kun skal gælde i 3 Aar. Dersom det var, hvad man kalder en varig Lov, kunde der være noget mere, der talte for at give det en ændret Affattelse, men da den kun skal gælde i 3 Aar, vil jeg meget henstille, at den ærede Forslagsstiller tager sine Forslag tilbage, og det af den selv samme Grund som den ærede foregaaende Taler (Breinholt) fremhævede. Tiden er jo saa langt fremrykket, at naar Lovforslaget skal til at vandre frem og tilbage mellem Tingene, kan det let gaa saaledes, at vi ikke faa det ført igennem, og Loven har jo dog saa stor en Betydning, at det forekommer mig, vi bør gøre alt, hvad vi kunne, for at faa den vedtaget, nu da vi ere komne saa vidt, som vi ere, og der er nedlagt saa meget Arbejde i Sagen. Jeg vil derfor henstille til den meget ærede Forslagsstiller, om han ikke kan overvinde sig selv til at tage sine Forslag tilbage, saa meget mere, som det, det her gælder om, kan siges baade paa den Maade, her foreslaas, og paa mange andre Maader og være rigtigt endda. Naar jeg har ydet den ærede Forslagsstiller den Anerkendelse, vil jeg bede ham tage sine Ændringsforslag tilbage. Især maa jeg dog fraraade Ændringsforslaget under Nr. 3, hvor det paalægges Kommunalbestyrelserne at fremkomme med statistiske Oplysninger; jeg vil i alt Fald modsætte mig, at en saadan Ændring vedtages.

Pagh: Da jeg ikke har til Hensigt at lægge Lovforslaget alvorlige Hindringer i Vejen, kunde jeg for saa vidt gerne tage Ændringerne tilbage, men paa den anden Side kan jeg dog ikke tro, at der i Virkeligheden skulde blive nogen Hindring for dette Lovforslags videre Gang gennem Rigsdagen, om vi her i Landstinget med Ministerens Billigelse vedtoge nogle ret uskyldige Ændringer. Jeg har ogsaa faaet det Indtryk af de ærede Medlemmer, der have udtalt sig, at de ere enige om, at de Ændringer, jeg har foreslaaet, give Lovforslaget en større Klarhed paa de paagældende Punkter. Jeg vil imidlertid under Hensyn til de Ytringer, den højtærede Minister fremkom med, tage Ændringsforslag Nr. 3 tilbage, og jeg vil ligeledes tage Ændringen under Nr. 4 tilbage i Tillid til, at den højtærede Minister —